

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ אֲתֵיב ❦

❦ אֲתֵיב מִזֶּה רִנָּת זִי"ל "צַדִּיק צָנִי מִקֹּדֶה שִׁדְּחָה מִסִּפְרֵי רַבָּנָה יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל" ❦

❦ חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦ יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנֵחָ" שֶׁעַי יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ב טִבֵּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

ז וְכַשֶּׁהֲלֵב, הֵינּוּ בְּחִינַת וָאוּ, בְּחִינַת לִוְחוֹת, הוּא מְשַׁקֵּעַ בְּאַהֲבוֹת רָעוֹת. הֵינּוּ חֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת, הַנִּקְרָא עֲרֵלַת לֵב (דְּבָרִים י). אַזִּי הוּא בְּבְחִינַת שְׁבָרִי לִוְחוֹת. וְחֲרָפָה הוּא בְּחִינַת עֲרָלָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ל"ד): "לֹא נוֹכַל לָתֵת אֶת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֲרָלָה כִּי חֲרָפָה הוּא לָנוּ". וְהוּא בְּחִינַת אֲהָבָה נְפוּלָה וְשִׁבוּרָה, כִּי יְדוּעַ שְׁהֵיִצֵּר הָרַע וְהַקְּלָפוֹת נִתְּהוּיִם מִן שְׁבִירַת כְּלִים. וּמוּבָא בְּ"עֵץ־חַיִּים" (בְּהִיכַל הַנִּקְדִּים שֶׁעַר שְׁבִירַת הַכְּלִים פֶּרֶק ג'): כִּי שְׁבִירַת כְּלֵי הַחֶסֶד נִפְלוּ אֶל בֵּינָה דְּבְרִיאָה, הֵינּוּ בֵּינָה לְבָא (פֶּתַח אֱלִיהוּ). וְהָאֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאַצִּילוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י): "צַדִּיק יִסוּד עוֹלָם". נִמְצָא שְׁאַהֲבוֹת רָעוֹת בָּאִים מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד, וְזֶה שְׁתַּרְגֵּם אֲנִקְלוּם: "כִּי חֲרָפָה הִיא לָנוּ", אַרְי חֶסֶד־אֵל הִיא לָנָא. כִּי הַחֲרָפָה, הֵינּוּ עֲרֵלַת לֵב, הֵינּוּ אֲהָבוֹת רָעוֹת, נַעֲשֶׂה מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד. כִּי זֶה נִרְאֶה בְּחוּשׁ, שֶׁ"עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה" (מִשְׁלֵי י). אֲפֹלוּ אִם אֶחָד פּוֹשֵׁעַ נִגַּד חֲבֵרוֹ, אַזִּי אֵינוּ מְחַרְפֵּהוּ, כִּי הָאֲהָבָה מְכַסֶּה עַל כָּל פְּשָׁעִים. וְכִשְׁמַתְקַלְקַל בְּרִית הָאֲהָבָה בֵּינֵיהֶם, הֵינּוּ בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלֵי הַחֶסֶד, אַזִּי מְחַרְפֵּהוּ, כִּי הַחֲרָפָה הוּא מִשְׁבִּירַת כְּלֵי הַחֶסֶד כַּנִּל.

וְכַשֶּׁהֲלֵב הוּא מְשַׁקֵּעַ בְּחֲרָפָה, הֵינּוּ בְּעֲרֵלַת לֵב, בְּחִינַת שְׁבָרִי לִוְחוֹת, הֵינּוּ "חֲרָפָה שְׁבָרָה לְבִי". וְכַשְׁמִקְשֵׁר הַלֵּב, הֵינּוּ בְּחִינַת וָאוּ כַּנִּל, לְהִיּוֹד, הֵינּוּ נִקְדָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת צַדִּיק. שְׁשֵׁם הָאֹר הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוּרָה, כִּי אֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאַצִּילוֹת. אַזִּי נִתְּבַטַּל הָאֲהָבוֹת רָעוֹת, הֵינּוּ

הַחֲרָפוֹת, הֵינּוּ עָרְלֹת לֵב. כִּי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא נִקְדָּה, שֵׁשׁ שוֹרָה
הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה, יָאִיר לְהוֹאוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵב. וְנִתְבַּטַּל
הַחֲרָפָה, הֵינּוּ עָרְלֹת לֵב. כִּי עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה, כִּי שֵׁשׁ
שוֹרָה אֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה:

וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל (נְדָרִים ל"ב:): בְּקִשׁ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא
כְּהִנָּה מִשָּׁם, וּבְשִׁבִיל שְׁהַקְּדִים בְּרַכַּת אֲבָרָהֶם לְבִרְכַּת
הַמָּקוֹם, נִטְלָה מִשָּׁם וְנִתְּנָה לְאֲבָרָהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: "אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם
עַל דְּבַרְתִּי מִלְּכִי צֶדֶק": וְזֶהוּ כְּשֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן הַכְּהִנָּה
לְפִינְהֶם, אָמַר: "הֲנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" (בְּמִדְבָר כ"ה). כִּי
הַכְּהִנָּה הִיא בְּחִינַת אֲהָבָה, הוּא אֲבָרָהֶם, שוֹרָה בְּמָקוֹם בְּרִית
שְׁלוֹם, הֵינּוּ צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם:

ח נִמְצָא שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד לְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, כְּדִי שִׁיֵּאִיר
בְּחִינַת נִקְדָּה, בְּחִינַת: "פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת", לְהוֹאוֹ,
שֶׁהוּא בְּחִינַת: "וְהִגֹּת לְבִי תְבוּנוֹת". וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטַּל עָרְלֹת
לְבוֹ, הֵינּוּ חֲרָפוֹת, הֵינּוּ אֲהָבוֹת רְעוּת: וְגַם צָרִיךְ כָּל אָדָם לְדַבֵּר
עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, כְּדִי לְקַבֵּל הַתְּעוֹרְרוֹת בְּלְבוֹ מִהַנְּקֻדָּה
שֵׁשׁ בַּחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּמִקְבְּלֵי דֵינִי מִן דֵּינִי". כִּי
בְּזֶה הַבְּחִינָה שֵׁשׁ בַּחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, זֹאת הַבְּחִינָה הוּא בְּחִינַת
נִקְדָּה. וְשֵׁם בְּהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, שוֹרָה הָאֲהָבָה הַנְּקָרָא כֹּהֵן. וְהַנְּקֻדָּה
הַזֹּאת, הוּא בְּחִינַת צַדִּיק לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ. וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, מֵאִיר לְלֵב
חֲבֵרוֹ, הַנְּקָרָא וָאוֹ:

וְכָל הַנְּקֻדּוֹת הַלְלוּ, הֵינּוּ הַנְּקֻדָּה הַנְּקָרָא פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת, וְגַם
הַנְּקֻדָּה שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מֵה שְׁאִין בַּחֲבֵרוֹ. הֵם עֲנָפִים
לְהַצַּדִּיק, שֶׁהוּא נִקְדָּה כְּלָלִיּוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל. שֶׁהַכֹּל צָרִיכִין לְקַבֵּל
מִתְחִלָּה מִהַצַּדִּיק, וְאַחֲרֵי-כֵן יִקְבְּלוּ דֵינִי מִן דֵּינִי, וְכָל אֶחָד יִקְבֵּל מִנֵּה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תר"ד - צמח מנהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְבָהּ. וְעַל-יְדֵי שְׁלֹשָׁה בְּחִינּוֹת אֱלֹהִים, נִתְבַּטַּל הַחֲרָפוֹת, הֵינּוּ עֶרְלַת לֵב, הֵינּוּ אֲהָבוֹת רָעוֹת. וְזָהוּ: "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכָּסֶה אֲהָבָה", כִּי שָׁם שׁוֹרָה אֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה:

וְזָהוּ כְּשֶׁנּוֹלַד יוֹסֵף הַצַּדִּיק, אָמְרָה רַחֵל: "אֲסַף אֱלֹקִים אֶת חֲרָפְתִּי" (בְּרֵאשִׁית ל'). כִּי כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה הַנְּקֻדָּה שְׁשָׁם אֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי נִתְבַּטַּל הַחֲרָפוֹת, הֵינּוּ עֶרְלַת לֵב, הֵינּוּ אֲהָבוֹת רָעוֹת: וְזֶה שְׁכָתוֹב אֶצֶל יוֹסֵף (שָׁם מ"ה): "כִּי פִי הִמְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם", וּפִרַשׁ רַש"י: 'כְּפִי בֵּן לְבִי' (עֵינַי מִגִּילָה ט"ז). הֵינּוּ שֶׁהָאִיר הַנְּקֻדָּה שְׁלוֹ, בָּוְאוּ שְׁלוֹ. שֶׁהָאִיר פִּי יִדְבֵּר חֲכָמוֹת, בְּהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת. וְכִתִּיב בּוֹ (שָׁם נ'): "וַיִּדְבֹר עַל לִבָּם", פִּרַשׁ רַש"י: 'דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִּין עַל הַלֵּב'. הֵינּוּ שֶׁהָאִיר הַנְּקֻדָּה כְּלָלִיּוֹת שְׁלוֹ, בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל:

נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת אֱלֹהִים, הֵינּוּ הַתְּקַשְׁרוֹת הַצַּדִּיקִים, וְהֵם יָאִירוּ בּוֹ, כִּי הֵם הַנְּקֻדָּה כְּלָלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲזְרוּ אֶת לְבָבוֹ. וְגַם עַל-יְדֵי שְׁיִדְבֹר עִם חֲבֵרוֹ, יָכוֹל גַּם-כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהָאִיר וְלַעֲזֹר לֵב חֲבֵרוֹ. וְגַם עַל-יְדֵי עֲצָמוֹ, שְׁמִדְבֹר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, יָכוֹל גַּם כֵּן לַעֲזֹר אֶת לְבָבוֹ, עַל-יְדֵי פִי יִדְבֹר חֲכָמוֹת. וַיִּסֵּר מִמֶּנּוּ עֶרְלַת לֵב:

וְזָהוּ פְרוּשׁ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְלַכֶת כֹּהֲנִים, הֵינּוּ בְּחִינַת אֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה כַּנ"ל. וְגוֹי קְדוּשָׁה, הֵינּוּ קֹדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת נְקֻדָּה, וְזָאוּ הוּא בְּחִינַת לֵב כַּנ"ל: עַל-יְדֵי מַה תָּבוֹא לְבְּחִינַת אֲהָבָה, וְלְבְּחִינַת קֹדֶשׁ וְאוֹ, עַל-יְדֵי אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי מִשָּׁה הוּא נְקֻדָּה כְּלָלִיּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁבִתְחִלָּה צְרִיכִין הַכֹּל לְקַבֵּל מִהַנְּקֻדָּה כְּלָלִיּוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן [צָרִיךְ] כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהָאִיר בְּחֵבְרוֹ מִהַנְּקֻדָּה שִׁישׁ בּוֹ, וְגַם יוֹכֵל לְהָאִיר מִנֶּה וְבֵה מִהַנְּקֻדָּה שְׁבוֹ, שֶׁהוּא "פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת", לְהָאִיר

שְׁהוּא "וְהַגִּוֹת לְבֵי תְבוּנוֹת". וְאִזּוּ נִקְרָא גֹוִי קְדוֹשׁ, הֵינּוּ קְדוֹשׁ וְאוֹ. שְׁהַנְקָדָה מֵאִיר לְהוֹאוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה, "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכֶּת כְּהַנִּים", הֵינּוּ אֶהְבָּה הַקְדוֹשָׁה. כִּי כְּשֶׁתִּקְבַּל מִן כָּל הַנְּקָדוֹת הַלָּלוּ הֵן מִנֵּה וְבֵה, וְהֵן מִהַנְּקָדוֹת שֶׁבְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, הֵן מִנְּקָדָה כְּלָלִיּוֹת. שְׁשֵׁם אֶצֶל כָּל הַנְּקָדוֹת שׁוֹרָה אֶהְבָּה קְדוֹשָׁה, הַנְּקָרָא כְּהֵן, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "הַנְּנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם". וְהַנְּקָדָה הוּא בְּרִית שְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב בְּ"עֵץ־חַיִּים": שְׁהָאוֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאֶצִּילוֹת:

וְכִשְׁמַדְבָּר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאֵת שְׁמַיִם, מְקַבֵּל הַנְּקָדָה שֶׁבְּלֵב חֲבֵרוֹ בְּלִי לְבוּשׁ. וְלִפְעָמִים מְקַבֵּל הַנְּקָדָה מִחֲבֵרוֹ עַל־יְדֵי דְבָרִים אַחֲרִים שֶׁמִּסְפֵּר עִמּוֹ, כִּי יֵשׁ לִפְעָמִים שֶׁיִּכּוֹלִין לְקַבֵּל אוֹר וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. מִהַנְּקָדָה שֶׁל חֲבֵרוֹ, עַל־יְדֵי שִׁיחַת חֲלִין שְׁמַדְבָּרִין עִמּוֹ. וְאִזּוּ מְקַבְּלִין אוֹר הַנְּקָדָה עַל־יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת. כִּי לִפְעָמִים צָרִיכָה הַנְּקָדָה לְהַתְּלַבֵּשׁ, וְהִיא מֵתְּלַבְּשֵׁת בְּדַבּוּרִים אֵלֶי, וְהוּא מְקַבֵּל מִמֶּנָּה:

סדר קצור לקושי מוהר"ן ה'תקמ"ג:

ה וְכִשְׁהֵלֵב מְשַׁקֵּעַ בְּאַהֲבוֹת רְעוֹת זֶהוּ בְּחִינַת אֶהְבָּה נְפוּלָה וְשִׁבּוּרָה כִּי הֵיִצֵּר הָרַע וְהַקְּלָפוֹת נִמְשָׁכִין מִשְׁבִּירַת כְּלִים. וּמוֹבָא בְּ"עֵץ־חַיִּים" (בְּהִיכַל הַנְּקָדוֹת שֶׁעַר שְׁבִירַת הַכְּלִים) כִּי שְׁבִירַת כְּלֵי חֶסֶד נִפְּלוּ לְבִינָה דְּבְרִיאָה הֵינּוּ בִּינָה לְבָא, וְאוֹר הַחֶסֶד נִשְׁאָר בִּיסוּד דְּאֶצִּילוֹת שֶׁהִיא בְּחִינַת צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. נִמְצָא שְׁאַהֲבוֹת רְעוֹת בָּאִים מִשְׁבִּירַת כְּלֵי חֶסֶד. עַל כֵּן תִּרְגְּם אוֹנְקְלוֹס: "אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִיא לָנוּ" (בְּרֵאשִׁית ל"ד יד) 'חֶסוּדָא הִיא לָנָא' כִּי הַחֶרְפָּה הֵינּוּ עָרְלַת הֵלֵב הֵינּוּ אֶהְבּוֹת רְעוֹת נַעֲשֶׂה מִשְׁבִּירַת כְּלֵי חֶסֶד. וְכִנְרָאָה בְּחוּשׁ שְׁעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה (מִשְׁלֵי י"ב), שְׁאַפְּלוּ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תרטז ❦ צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

אם אחד פושע נגד חברו אינו מחרפהו כי אהבתו מכסה על הפשעים אבל כשנתקלקל ברית האהבה ביניהם הינו בחינת שבירת כלי חסד אזי מחרפהו שמשבירה הנ"ל באה החרפה. וחרפה הזאת בחינת ערלת הלב בחינת: "חרפה שבירה לבי" (תהלים ס"ט כא) היא בחינת שבירי לוחות. והתקון לזה לקשר הלב בחינת ואו להיוד. הינו נקדה בחינת צדיק, כי ביסוד דאצילות בחינת צדיק יסוד עולם נשאר אור החסד ששם שורה האהבה הקדושה. וצריכין להאיר הנקדה לתואו בחינת הלב ואזי נתבטלין האהבות רעות בחינת חרפות ובזיונות כי על כל פשעים תכסה אהבה. נמצא שצריך כל אחד לדבר הרבה בינו לבין קונו יתברך כדי שיאיר בחינת נקדה בחינת פי ידבר חכמות כנ"ל לתואו שהוא בחינת: "והגות לבי תבונות". שעל-ידי-זה מקשר עצמו להנקדה השיך ללבו בעת הזאת ומשבר החרפה השורה על לבו המשבר את הלב:

ו וגם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקדה שיש בחברו יותר ממנו כי הנקדה היא בחינת צדיק לגבי חברו ומאיר ללב חברו הנקרא ואו:

ו וכל הנקדות הנ"ל הם ענפים להצדיק שהוא נקדה הכללית בחינת משה שהוא נקדה של כלליות נשמות ישראל. על כן צריכין הכל מתחלה לקבל מהצדיק הזה כי קדם כל העקר הוא התקשרות להצדיקים ולדבר עמם ביראת שמים והם יאירו ויעוררו את לבו על-ידי נקדתם הקדושה הכללית. ואחר-כך צריכין לדבר גם עם חברו ביראת שמים כנ"ל לקבל דין מן דין. וכן יקבל כל אחד מנה ובה על-ידי שידבר כל אחד בעצמו בינו לבין קונו כנ"ל. ועל-ידי שלש בחינות אלו נתבטלין החרפות הינו

הַאֲהָבוֹת רָעוֹת הֵינּוּ עָרְלַת הַלֵּב. וְזֶהוּ "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבָּה", כִּי הַתְּאֻזוֹת רָעוֹת נִתְּבַטְּלִין עַל־יַדֵּי שְׁשָׁם שׁוֹרָה הָאֶהְבָּה הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת כֹּהֵן. כִּי נִתְּנָה כֹּהֲנָה לְאַבְרָהָם אוֹהֲבֵי (נְדָרִים ל"ב) וְהִיא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם בְּרִית שְׁלוֹם עַל כֵּן נִקְרָאִים יִשְׂרָאֵל מִמְּלַכַת כֹּהֲנִים. וּכְשֶׁנִּתְּנָה כֹּהֲנָה לְפִינְהֵם נֶאֱמַר לוֹ: "הֲנִי נָתַן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" (בַּמִּדְבָּר כ"ה יב), כִּי הַכֹּהֲנָה בְּחִינַת אֶהְבָּה בְּחִינַת אַבְרָהָם שׁוֹרָה בְּמָקוֹם בְּרִית שְׁלוֹם הֵינּוּ צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם כַּנִּלְשׁוֹן "שְׁאוֹר הַחֶסֶד נִשְׂאָר בְּיִסוּד דְּאֶצִּילוֹת:

ח וְלִפְעָמִים מִקְּבָלִין הַנִּקְדָּה מִחֲבֵרוֹ עַל־יַדֵּי שְׁמֵד בְּרִין עִמּוֹ שִׁיחַת חֲלִין. וְאִזּוֹ יְכוּלִין לְקַבֵּל אוֹר וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִהַנִּקְדָּה הַזֹּאת עַל־יַדֵּי הַתְּלַבְּשׁוֹת שְׁמַתְּלַבְּשׁוֹת בְּדַבּוּרִים אֵלָיו:

סֵדֶר הַיַּיִץ מִלְּפָנֵי הַיּוֹפְתֵי:

רו (כב) בְּעֵינַיִן הַמְּלִיצָה [הֵינּוּ בְּעַלֵּי לְשׁוֹן וּמְלִיצָה] אָמַר שְׁהָאָדָם כְּשֶׁנִּפְטָר נַעֲשֶׂה תִכְף מְלִיץ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (אִיּוֹב ל"ג): "אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאָךְ מְלִיץ אֶחָד". כִּי בְּאֶמֶת מְלִיץ הוּא גַם־כֵּן בְּחִינַת לְשׁוֹן וּמְלִיצָה מִפָּשׁ. כִּי גַם הַמְּלִיץ שְׁרוּצָה לְהַמְּלִיץ וּלְלַמֵּד זְכוּת עַל אֶחָד, הוּא צָרִיךְ לֹאמַר מְלִיצָתוֹ בְּדֶרֶךְ מְלִיצָה. כִּי זֶה הַרוּצָה לְלַמֵּד זְכוּת אִם יֹאמַר אֵלָיו הַדְּבָרִים מִפָּשׁ בְּלְשׁוֹן אַחַר אוֹ בְּסִגְנוֹן אַחַר לֹא יִפְעַל בְּדַבְּרָיו לְמַצֵּא זְכוּת, רַק כְּשֶׁאֲזַמְּרִים בְּדֶרֶךְ מְלִיצָה בְּאִפְסָן שִׁיקְבְּלוֹ דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָא מְלַמֵּד זְכוּת מְלִיץ, כִּי צָרִיךְ לֹאמַר בְּדֶרֶךְ מְלִיצָה. וְאִפְלוֹ תִתְקַצ"ט בְּאֹתוֹ מִלְּאָךְ וְכוּ' כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שִׁבְתָּ ל"ב) כִּי בְּאֶמֶת הַדְּבָר וְהַמְּלִיצָה יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְפַעַל וְלְעוֹרָר, כִּי אִם יֹאמְרוּ לְאָדָם סֶתֶם שְׁאֶחָד נִפְטָר לֹא יִבְכֶּה כָּל כָּף, אֲבָל אִם יֹאמְרוּ לוֹ בְּדַבְּרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת וּבְדַרְכֵי הַמְּלִיצָה יֵשׁ בָּזֶה כַּח לְעוֹרָרוֹ לְבָבוֹת כַּנִּרְאֶה בְּחוּשׁ, כִּי הַדְּבָר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל. אֵךְ יֵשׁ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תרוח - אָמַר מִנְהַרְנְרִי"ת זצ"ל "צַדִּיק לֹא יִשָּׁחַד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מְלִיצִים פּוֹשְׁעִים בְּחִינַת (יִשְׁעִיה מ"ג): "וּמְלִיצִיד פֶּשְׁעוֹ בִּי". [כְּנֶהוּג
עֲכָשׁוּ עַל־פִּי רַב שָׁרַב הַמְּלִיצִים הֵם אֲפִיקוֹרְסִים גְּדוֹלִים]:

רו (כג) אָמַר בְּבֵית רַבִּי נַחֲמָן נָתַן שֵׁיִשְׁב שָׁם בְּשִׁכְנוֹת, עָנָה וְאָמַר
מֵעוֹלָם לֹא יִשְׁבְּתִי בְּשִׁכְנוֹת, וְעַתָּה אֲנִי שָׁכֵן רְאוּי שִׁיתְּבַטֵּל
הַחֹלְאֵת שְׁלִי. וְאָז אָמַר פָּסוּק זֶה (יִשְׁעִיה ל"ג): "וּבֵל יֹאמַר שָׁכֵן
חָלִיתִי", בְּדַבְרֵי צַחוֹת שְׁקוֹרִין וְוַעֲרִטִיל, הִינּוּ שְׁמַחֲמַת שֶׁהוּא שָׁכֵן
רְאוּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה חוֹלָה. וְנִתְּבַהֲלוּ הַשּׁוֹמְעִים וְנִפְלָא בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד.
כִּי כְּשִׁיִצָּא מִפִּי הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ יִצָּא בְּכָל מִינֵי חַן אֲמַת וְקְדוּשָׁה
מְאֹד. אַחֲר־כֵּן זָכִינוּ לְשִׁמְעַת תּוֹרָה נוֹרָאָה בְּרֵאש־הַשָּׁנָה עַל־זֶה
וְהוּא מְחַבֵּר לְהַשִּׁיחָה שֶׁל הַבָּתִּים הַנ"ל. (וְעֵינֵינוּ לְקוֹטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
ח' אֹת ז). וְאִם עֵינֵינוּ שֶׁכָּל לֶךְ תָּבִין מְעַט עַד הֵיכָן הָיָה מְגִיעַ שִׁיחוֹתָיו
וְדַבְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים בְּפֶרֶט דְּבַרֵּי צַחוֹת שְׁלוֹ:

רח (כד) אָמַר מִתְּחִלָּה הָיָה הָעוֹלָם תְּהוֹ וְאַחֲר־כֵּן בָּרָא אֶת הָעוֹלָם
וְצָרִיכִין לְבַאֵר עֲנִין זֶה לְעֲנִין מָה נֶאֱמַר:

(אָמַר הַמַּעֲתִיק שָׁמַעְתִּי מִהֶרֶב רַבִּי נִפְתָּלִי זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁפַעַם אַחַת אָמַר לִפְנֵי רַבָּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁהַמַּגִּיד מִטָּרְאוֹיִצֶע הַקְּשָׁה עָלָיו שְׁתִּי קְשִׁיּוֹת א' עַל מָה נִתְּיִשְׁב תְּחִלָּה
בְּבֵית רַבִּי נַחֲמָן־נָתַן וְאַחֲר־כֵּן בְּבֵית רַבִּי יוֹסֵף שְׁמוּאֵל. כִּי לְכַאוֹרָה הָיָה צָרִיד לְכַנֵּם בְּבֵית
רַבִּי יוֹסֵף־שְׁמוּאֵל מִיָּד כִּי הוּא אִישׁ כָּשֶׁר וְכו', שְׁנִית הַקְּשָׁה עַל מָה הוּא מְקָרֵב וּמְדַבֵּר עִם
הַקְּלִי עוֹלָם שֶׁהָיוּ שָׁם בְּאוֹמִין. וְהַשִּׁיב לוֹ רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּזוֹ תְּלָשׁוֹן, מָה שֶׁהַקְּשָׁה
רֵאשׁוֹנָה הִיא קְשִׁיָּא יִשְׁנָה מִכָּר לְמָה הָיָה מִתְּחִלָּה הָעוֹלָם תְּהוֹ וְבָהוּ, וְאַחֲר־כֵּן נִבְרָא
הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, הָיָה לוֹ לְהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ לְבַרָא הָעוֹלָם בְּמִלּוּאוֹ וּשְׁלִמוֹת מִיָּד. וְהַשְּׁנִית גַּם־כֵּן
אִינוּ קְשִׁיָּא כָּלֵל מֵאַחַר שֶׁהַצְּדִיקִים וְכו' אִינָם מִתְּקָרְבִים אֵלַי, אֲנִי מְקָרֵב לְקָרֵב הַרְשָׁעִים
וְקָלִי עוֹלָם אוֹלֵי אֶעֱשֶׂה מֵהֶם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים בְּאֲמַת. וּבְאֲמַת הוֹדוּ בְּעֲצָמָם וְלֹא בּוֹשׁוּ אֵלָיו
הַקְּלִי עוֹלָם שֶׁאֵלְמִלֵּי לֹא נִפְטַר רַבָּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּזִמְן קָרוֹב כָּל כֵּן לְכַנִּיסָתוֹ לְאוֹמִין, הָיוּ
בְּוִדְאֵי חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת. עוֹד שָׁמַעְתִּי אֲזוֹ מִהֶרֶב רַבִּי נִפְתָּלִי

שפעם אחת שאל הוא בעצמו את פי רבנו זכרוננו לברכה במה יש לאלו הקלי עולם איזה שיכות והתקרבות אליו מאחר שבאמת הם רחוקים מקדשתו מאד מאד בלי שעור (ובלשון אשכנז: מיט וואס האלטין זיי זיך אין אייד), והשיב לו רבנו זכרוננו לברכה במה יש לכם שיכות והתקרבות אצלי הלא אתם אצלי רק כמו נוצות שעל הבגד שכשנזנפת עליהם מיד פורחין ונסתלקין מעליו. ובלשון אשכנז אלא מאי מיט וואס האלט איר זיך איר זענט נאר אזוי ווי פעדרין אוף אקאפטיין מען טיט אבלאז צוא פליען זייא זיך):

סדר האלקה-בית הימני:

לא. לפעמים בשמתחיל לעשות תשובה, באין לו יסורין, זה מפני ששהה מלעשות תשובה. לב. על ידי אנהה שנאנה, נעשה בריה חדשה. לג. על ידי אהבת צדיקים יכולין הצדיקים להחזיר את העם בתשובה. לד. מי שמחזיר את העם בתשובה, בזכותו אין פחד ומחלקת בעולם. לה. מי שעוזר ליתומים, על ידי זה משבר כחם של האמות ועל ידי שבירתן, רשעי ישראל חוזרין בתשובה. לו. מי שמחזיר בני-אדם בתשובה, נצול מבית-האסורים. לז. גם הוא מכבד בעיני השם. לח. גם זוכה להיות מפרסם בין האמות. לט. מי שדרכו תמיד להחזיר בני-אדם בתשובה, בזכותו מביטל מחשבות זרות מגדולי הדור. מ. מי שמחזיר רשעים בתשובה, יזכה לשמירת שבת. מא. גם אינו נזוק מנחש. מב. כשתלמד את בן רשע דרך טוב, על ידי זה תוכל לביטל גזרות. מג. על ידי שקר מחזיק ידי רשעים. מד. מי שעושה תשובה בכל לב, הקדוש ברוך הוא נותן לו לב לדעת אותו. מה. על ידי שמיעת קול שופר מאדם כשר היצר הרע נשבר, ונתעורר תשובה בעולם. מו. מי שרוצה לשוב, יזהר מלהיות בעל-חוב. מז. מי שאוהב את הצדיקים, יכול

זֶה הַזֶּמֶן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תרכ"ג
זֶה הַזֶּמֶן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהַחְזִיר אֶת בְּנֵי-אָדָם בְּתִשְׁבֻּבָה. מִתּוֹךְ מִי שֶׁמִּתְוֹדֵה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ אֶהְבֵּת נְדָבָה וּמְשִׁיב מִמְנוֹ חֶרוֹן-אָפוֹ. מִטּוֹ הַאֲמוֹת הֵם קְרוֹבֵי תִשְׁבֻּבָה. נ. לְמוֹד הַתּוֹרָה הִיא מְכַפֶּרֶת. נא. מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָה, יָכוֹל לְהַשִּׁיג שְׁלֵמוֹתוֹ בְּמַעֲוֹט פְּעֻלּוֹת. נב. כְּשֶׁאֵיזָה צֶעַר בָּא עָלָיו, תִּפְשֵׁשׁ בְּמַעֲשָׂיו. נג. מִי שֶׁרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים וַיֵּשׁ לוֹ מְנִיעוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ שָׂכָר כְּאִלּוֹ עֲשָׂה, וּמִי שֶׁאֵינּוּ עוֹשֶׂה לְפִי יְכָלְתוּ, אֲזִי מְקַבֵּל עֲנָשׁ עַל זֶה. נד. מִי שֶׁמִּזְכֶּה אֶת הָרַבִּים, נַעֲשֶׂה שְׂתָף לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. נה. אִין עֶרֶךְ לְמַצּוֹה שֶׁעוֹשֶׂה אָדָם לַעֲצֹמוֹ לְבַד, אֲפִלוֹ שֶׁתְּהִיָּה רַבָּה; לְמַצּוֹה שֶׁתְּמַשֵּׁךְ מִמְנָה זְכוּת לְרַבִּים, אֲפִלוֹ שֶׁתְּהִיָּה קְטַנָּה. נו. הַפְּרָנְסָה וְהַשׁוֹנְאִים וְהַחֹלְאִים וְרַבּוֹי הָעוֹשֶׂר הֵן הַמוֹנְעִין לְאָדָם מִהַגִּיעַ אֶל הַשְּׁלֵמוֹת וְהַתְּכֵלִית. נז. כְּשֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵיזָה הַזֶּמֶן, זֶה הַסִּימָן שֶׁיֵּצֵר הָרַע שׁוֹלֵט עָלָיו.

סֵדֶר שִׁיחֵי הַר"ן הַיְיָמִי:

קד "אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש" (קדושיין ל:): כי לפעמים הוא (הינו הבעל דבר) מתפלל מתוך האדם ואזי האדם כמו בית הכנסת ואחד מתפלל בתוכו וכן בלמוד לפעמים האדם הוא כמו בית המדרש ואחד לומד בתוכו אך אף-על-פי-כן למוד כזה טוב יותר מתפלה כזו כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שם): "אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ" וזהו אם פגע בך מנוול זה פגיעה לשון תפלה כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות כו:): הינו כשהמנוול מתפלל מתוכך ואתה רק כמו בית הכנסת, משכחו לבית המדרש כי טוב יותר שיחיה נעשה בחינת בית המדרש כי הלמוד טוב יותר כנזכר לעיל:

קה "ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך" (דניאל א"ד) כי יש למעלה

היכל המלך ולמטה היכל המלך הוא הדבור כי "היכל דא אדני" "אדני שפתי תפתח" (תהלים נא"ז) וצריך שיהיה לו פת לעמד בהיכל המלך בכח הצדיק וכו' (הינו כשהצדיק חולק עליו ומדבר עליו יהיה לו פת לעמד):

קו אמונה בחינת אור כמו שכתוב (תהלים פט"ג): "ואמונתך בלילות" ואמונה שהוא על-פי חכמה בחכמות התורה ומשיג את ה' ועל-ידי-זה יש לו אמונה, הגם שהוא טוב, עם כל זאת עקר אמונה הוא שיהא מאמין בהשם יתברך בלא אות ומופת וחכמה וזה הוא עקר אמונה בשלמות ובחינת אור, כמו שכתוב "ואמונתך בלילות" כנזכר לעיל ויש חכם שהוא חכם אפלו בחכמות התורה ואין לו אמונה בה' ואלו החכמים שאין להם אמונה נקראים בעלי ראתן כי חכמה אמתית דהינו עם אמונה נקרא ראיה, כמו שכתוב (קהלת א"טז): "ולבי ראה חכמה" וכו' ולעמת זה החכמים שאין להם אמונה נקראים בעלי ראתן וכמו שפרש רש"י שיש להם שרץ במחם (הינו שיש להם טמאה וכפירה במחם) וצריכין להרחיק מאנשים אלו שהם בחינת בעלי ראתן אפלו משכונתם כי ההבל פיהם מזיק לאדם כשר שיפל לתאות נאוף:

כי זונג דקדשה הוא על-ידי בחינת דעת כמו שכתוב (בראשית ד"א): "והאדם ידע" ואלו הבעלי ראתן שדעתם מקלקל ופגום ויש להם שרץ במחם על-כך זונגם נאחו בקלפה ועל-כך הם נואפים (כי נאוף תלוי בעינים) כי חכמת אמת שהיא בחינת ראיה כנ"ל בחינת עינים, על אלו החכמים נאמר (איוב לא"א): "ברית כרתי לעיני" וכו' אבל הבעלי ראתן הם נואפים וזה שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (על במדבר טו"ט): "ולא תתורו אחרי לבבכם" זהו מינות

ח' תרכב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" - זק נתן ולא יעבור - שיבת תיקון המידות

”ואחרי עיניכם” זהו גאוף (בְּרָכוֹת יב:) כִּי זֶה תְּלוּי בָּזָה כַּנִּל וְעַל-יְדֵי חֲכָמָה עִם אֲמוּנָה נִצּוֹל כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(יג) אם אכל פירות מז' המינים ואכל תפוחים א"צ לברך על התפוחים בורא נפשות שגם הם בכלל ברכת על העין שגם הם פרי העין הם אבל אם אכל תפוחים ושתה יין צריך לברך בורא נפשות על התפוחים וכ"ש אם אכל בשר או פרי האדמה ושתה יין או אכל מז' המינים שצריך לברך על כל אחת ואחת והוא הדין אם אכל בשר ודגים ואכל מחמשת מינים אין ברכת על המחיה פוטרת את הבשר ואת הדגים: (יד) שתה יין וברך בפה"ג ואכל ענבים צריך לברך עליהם בורא פרי העין וכן בברכה אחרונה צריך להזכיר על העין ועל פרי העין: (טו) אם בדיעבד בירך על הענבים בורא פרי הגפן או אחריהם על הגפן יצא: (טז) שתה יין ומים אין לו לברך על המים בורא נפשות שברכת היין פוטרתן כשם שבברכה ראשונה יין פוטר כל מיני משקים: (יז) ברכת שלשה אינה פוטרת מעין שלשה שאם אכל דייסא אין ברכת המזון פוטרתו אבל ביין ברכת שלשה פוטרתו שאם בירך על היין ברכת המזון במקום על הגפן יצא והוא הדין אם בירך על התמרים ברכת המזון במקום על העין יצא ואפילו לא אמר אלא ברכת הזן בין על היין בין על התמרים יצא ואם נזכר עד שלא חתם ברכת הזן יתחיל ועל שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ויסיים ברכה דמעין שלש: (יח) לא יכלול על הספק שום תוספת בברכה מעין שלש אף על פי שאינו מוסיף שם ומלכות. (פירוש כגון ששתה משקה שספק אם ברכתו על הגפן וכו' או בורא נפשות רבות וכו' לא יאכל דבר שברכתו בורא נפשות רבות ודבר שברכתו על

העין ויכלול עמו ג"כ על הגפן ועל פרי הגפן כו' (מספק) (ת"ה וכ"מ במרדכי פ' כ"מ) (ועיין לעיל סעיף ט"ז):

סימן רט (א) לקח כוס של שכר או של מים ופתח ואמר ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם על דעת לומר שהכל וטעה ואמר בפה"ג אין מחזירין אותו מפני שבשעה שהזכיר שם ומלכות שהם עיקר הברכה לא נתכוין אלא לברכה הראויה לאותו המין ויש אומרים שאם לקח כוס שכר או מים וסבור שהוא של יין ופתח ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם על דעת לומר בורא פרי הגפן ונזכר שהוא שכר או מים וסיים שהכל יצא: הגה וכל שכן אם היה בידו יין וסבור שהוא מים ופתח אדעתא לומר שהכל ונזכר ובירך בורא פרי הגפן שיוצא שהרי אף אם סיים שהכל יצא (טור): (ב) לקח כוס של שכר או מים ובירך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בפה"ג ותוך כדי דיבור נזכר שטעה ואמר שהכל נהיה בדברו וכך היתה אמירתו ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם בורא פרי הגפן שהכל נהיה בדברו יצא: הגה ואם היו אחרים שותים ג"כ ויין לפניהם ודעתו גם כן על יין שהיה סבור שבכוסו יין ובירך בפה"ג ונמצא אח"כ שבכוסו מים או שכר כשחוזר ושותה אחר כך יין אין צריך לחזור ולברך ויוצא בברכה שבירך על כוסו אף על פי שהיתה בטעות דהא דעתו היה לשתות גם כן שאר יין גם הוציא האחרים ששותין שם ולכן ברכתו ברכה (תשובת מהרי"ל סימן צ"ב ב"י סס"י ר"ז): (ג) כל הברכות אם נסתפק אם בירך אם לאו אינו מברך לא בתחלה ולא בסוף חוץ מברכת המזון מפני שהיא של תורה:

סדר לקוטי תפלות היומין:

תקנה: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ותשמרני ותצילני מדבורים רעים ולא אפגם את דבור פי לעולם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' תרכ"ד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוֹר רָע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבַע עוֹלָם וְלֹא אֶחָקֹר
אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם, רַק תַּעֲזֹרְנִי וְתִטֶּה אֶת לְבָבִי שְׂאֵזֶכָה לְחַקֹּר
תָּמִיד אַחַר כָּל זְכוֹת וְטוֹב שְׂאֶפְשֶׁר לְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ בְּהִגָּרוֹעַ שְׁבַגְרוּעִים וְאֵזֶכָה לְהִתְיַגֵּעַ וּלְטַרַח אַחַר
זֶה, לְחַתֹּר לְמַצֵּא אִיזָה זְכוֹת אֲפֹלוּ בְּהַפְחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים וְתִהְיֶה
עִמִּי תָּמִיד וְתַעֲזֹרְנִי שְׂיַעֲלֶה בְיָדִי שְׂאֵזֶכָה לְמַצֵּא בָּהֶם תָּמִיד צַד
זְכוֹת וְטוֹב וְאֵזֶכָה לָדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תָּמִיד וְתַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעוֹן הַגָּדוֹל וְהַחֲמוֹר מְאֹד, שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן־הָרַע
וְרַכִּילוֹת הַחֲמוֹר בְּיוֹתֵר, הַשְּׁקוּל כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הָעֵבְרוֹת הַגָּדוֹלִים
שְׁבַתּוֹרָה, שֶׁהֵם עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיֹת דָּמִים וְעוֹן
לְשׁוֹן־הָרַע שְׁקוּל כְּנֶגֶד כָּלָם:

תְּקַנֵּט: מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי לְמַעֲנֶךָ, וְהִיָּה עִם פִּי תָּמִיד
בְּעֵת דְּבוּרֵי וְזִכְנֵי שְׂאֶשְׁמַר פְּתַחֵי פִי, שְׂלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוֹר
לְשׁוֹן הָרַע וְאַבֵּק לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבַע עוֹלָם, וְלֹא דְבוֹר
שְׂאִינוּ הָגוֹן וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים, מִלְּשׁוֹן הָרַע
וּמִרַכִּילוֹת וּמִדְּבָרִים בְּטִלִּים וּמִלִּיצָנוֹת וּמִחֲנִיפוֹת וּמִשְׁקָרִים,
וּמִלְּגִלוֹת סוּד שְׂאִין צְרִיכִים לְגִלוֹת, וּמִנְבוּל פֶּה, וּמִלְּגִלוֹת וְלוֹמַר
דְּבָרֵי תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּמָקוֹם וּבְזִמָּן שְׂאִין רְאוּי לְאִמְרָם
וּלְגִלוֹתָם וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂאִינָם טוֹבִים, וּמִכָּל מִינֵי הֶבֶל פֶּה
הַפּוֹגֵמִין אֶת הַדְּבוֹר הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא רוּחַ פִּיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
תְּקַם: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפַּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, כִּי מֵרַב רְגִילוֹתֵנוּ בְּדְבוּרִים פְּגוּמִים, אִין אָנוּ
יּוֹדְעִים שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהִרְחִיק עַצְמָנוּ מֵהֶם מַעֲתָה עַל כֵּן בָּאתִי
לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִדְרִיכֵנִי וְתוֹרְנִי
דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְן שְׂאֵזֶכָה לְשִׁמּוֹר עַצְמִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֹא אֶכְשֶׁל בְּשׁוֹם

דְּבוֹר שְׂאִינוּ טוֹב וְלֹא אוֹמֵר דְּבַר שְׂלֵא כְּרָצוֹנְךָ וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת טוֹב
 לְכֹל תָּמִיד וְלֹא אֶחְקֹר לְעוֹלָם אַחֲרֵי חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
 אֲדַרְבָּא אֲזַכֶּה לְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד בְּכָל כַּח וְעֵז וּגְבוּרָה לְמַצֵּא תָּמִיד
 זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְדוּשׁ, אֲפִלוּ
 בְּהַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים, וְאֲפִלוּ בְּהַקֵּל שְׂבַקְלִים, אֲפִלוּ בְּהַחוֹלְקִים
 וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי כְּלָם אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדוֹנָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד וְתִתֵּן
 לִי שִׁכָּל וְדַעַת מֵאֵתְךָ, אֵיךְ לְחַפֵּשׁ וְלְמַצֵּא בָהֶם זְכוּת וּנְקִדוֹת טוֹבוֹת
 תָּמִיד:

תְּקַסֵּא: וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסְטָרָא דְ"קִין כָּל בְּשָׂר", מִכָּל בְּנֵי אָדָם
 הָרָעִים, שִׁהֵם עֵזִי פָנִים שְׂבִדוֹר, הַחוֹקְרִים וּמְחַפְּשִׁים תָּמִיד אַחֲרֵי
 חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם וּמְבַקְשִׁים תָּמִיד לְמַצֵּא חַב וּפְגָם בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הִצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֶם וּמִחֲמוֹנָם, וְאַל תִּשְׁמַע
 דְּבַרֵיהֶם וְאַל יַעֲלֶה קְטָרוֹגָם לְפָנֶיךָ כִּלְל וְתִסְתַּם הַפְּרָגוֹד בְּפָנֵי
 דְּבַרֵיהֶם הָרָעִים, וְאַל יִכְנָסוּ דְּבַרֵיהֶם בְּאֲזְנוֹךָ כִּלְל כִּי אֵתְּהָ יְדַעְתָּ
 אֶת לְבָבָם הָרָע, וְהֵם עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּמְקַטְרְגִים עָלֵינוּ,
 וְרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמְתָּ וּמֵהֶם נִמְשָׁכּוּ וּבָאוּ
 עָלֵינוּ כָּל הַקְטָרוֹגִים וְהַנְּסִיווֹנוֹת וְהַבְּלוּלִים אֲשֶׁר עַל יָדָם נִתְרַחֲקֵנוּ
 מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמְתָּ:

תְּקַסֵּב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵתְּהָ יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַה שְׂעַבַר עָלֵינוּ עַד
 הַנְּהָ וְכָל מַה שְׂעוֹבַר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה כִּי רַבִּים
 קָמוּ עָלֵינוּ מְאֹד "ה' מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמוּ עָלַי סְבוּנֵי כַמִּים כָּל
 הַיּוֹם הַקִּיפוּ עָלַי יַחַד" וְהָאַמְתָּ יְדַעְתִּי ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, כִּי "בִי
 אֲנִי אֲדוֹנֵי הָעוֹן", וְאֲנִכִּי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל אֵלֶּה, עַל יְדֵי שְׂלֵא
 שְׁמַרְתִּי אֶת עֲצַמִּי וּפְגַמְתִּי בְּבְרִית הַלְשׁוֹן וּבְבְרִית הַמַּעוֹר אֲשֶׁר
 עַל יְדֵי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, נִמְשַׁךְ לָהֶם דְּבוּרִים שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְדַבֵּר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תרכו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלֹהֵלְשֵׁין וְלִקְטֹרֵג עָלֵינוּ חַם וְשָׁלוֹם אֲבָל כְּבָר הִבְטַחְתָּנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ
שְׂאֵתָה חֲפִיץ חֶסֶד, וְאֵתָה מְרַבָּה לְהֵטִיב, וְרוֹצָה אֵתָה בְּתִשׁוּבָתְךָ
שֶׁל רְשָׁעִים, וְאִין אֵתָה חֲפִיץ בְּמִיתָתָם, וְאֵתָה שׁוֹנֵא וּמְמַאֵם
בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה וְהַמַּאֵם אֵת כָּל מִי שְׁרוֹצָה לְעוֹרֵר דִּין וְלֹהֵלְשֵׁין
וְלִקְטֹרֵג חַם וְשָׁלוֹם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, (וּבְפָרֵט בְּשָׁעָה שֶׁהֵם
נְזוּפִים מִלְּפָנֶיךָ עַל-יְדֵי חַטָּאֵיהֶם וּפְשָׁעֵיהֶם וְעוֹנוֹתֵיהֶם, אֶף-עַל-פִּי
שְׁחָטָאוֹ לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִין רְצוֹנְךָ שִׁיקְטֹרְגוּ עַל
יִשְׂרָאֵל חַם וְשָׁלוֹם וְאֵתָה בּוֹחֵר וּמְקַרֵּב וּמְחַבֵּב אֵת מִי שְׁמֵרְחֵם אֹז
עַל יִשְׂרָאֵל וְעוֹסֵק לְלַמֵּד זְכוֹת עֲלֵיהֶם בְּעֵת הַהֵיא, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ
לְהַעֲתִיר עֲבוּרָם, וְלְהַפְצִיר אוֹתְךָ בְּשִׁבְלָם, כְּמוֹ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ
הַשָּׁלוֹם, שְׁמָסֵר נַפְשׁוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלָּל עֲלֵיהֶם תָּמִיד, אֲפִלוּ בְּעֵת
שְׁעָשׂוּ מַה שְׁעָשׂוּ וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁמַעְתָּ תְּפִלָּתוֹ תָּמִיד, וְחַבְּבָתְךָ
אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי חֶבְהָ בְּשִׁבִיל זֶה: